

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Кравченко Микола Васильович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність окремим приписам статей 8, 21, 22, 24, 43, 64 Конституції України абзац перший частини третьої статті 87 Закону України „Про державну службу“ від 10 грудня 2015 року № 889–VIII (далі – Закон № 889) у редакції Закону України „Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України у зв'язку з проведенням адміністративної реформи“ від 14 січня 2020 року № 440–IX (далі – Закон № 440), яким, зокрема встановлено, що *суб'єкт призначення або керівник державної служби попереджає державного службовця про наступне звільнення на підставі пунктів 1 та 11 частини першої цієї статті у письмовій формі не пізніше ніж за 30 календарних днів. Суб'єкт призначення або керівник державної служби може пропонувати державному службовцю будь-яку вакантну посаду державної служби у тому самому державному органі (за наявності). При цьому не застосовуються положення законодавства про працю щодо обов'язку суб'єкта призначення отримання згоди виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) на звільнення.*

Автор клопотання твердить, що оспорюваний припис статті 87 Закону № 889 у редакції Закону № 440 запровадив неоднакове регулювання звільнення з однакових підстав працівників різних категорій, тому дискримінує державних службовців перед іншими категоріями працівників, звужує зміст та обсяг прав і свобод, що суперечить статтям 8, 21, частині другій статті 24, статтям 43, 64 Конституції України.